

**В. Б.**

**Олеся Лященко**

Коти розплакались як діти,  
Що прищемили в дверях пальці.  
Дорога вилилася з відер  
Зі змилків вицідженим вальсом.

Дорога вгризлася невинно,  
Як синя жилка під сорочку.  
Ти був піддатливий, як глина  
І перетомлений, як зодчий.

Коти розплакались тривожно.  
Дорога шерхла в них на лапах.  
Ти був відкритий, ніби ложка  
В руках у сонного Аллаха.

Ти був неначе ручка мідна,  
Приплюснута вечірнім сонцем.  
Твоя дорога в тобі квітла.  
Коти услід відчули тонко.